

Hiljainen *seurakunta*

2/2022 • lokakuu

KIRKKOHALLITUS⁺
Jumalanpalvelus ja yhteiskunta

Kuva: Janne Rissanen

Hiljainen Seurakunta

Päätoimittaja: Maria Lindberg, PL 210, 00131 Helsinki
Toimitus: Kuurojenpapiit
Varainhoito ja osoiterekisterit:
Kirkkohallitus/KJY, PL 210, 00131 Helsinki

Ilmestyminen: Kolme kertaa vuodessa

ISSN 0359-5625 (Painettu)
ISSN 2341-5975 (Verkojulkaisu)

Kannen kuva: Päivi Korhonen

Painotuote
4041 0955

Parantava viittoma – suuri huolenpito

Ps. 55:32 ´Jätä taakkasi Herran käteen,
hän pitää sinusta huolen.´

´*Jumala hoitaa kaiken*´ on hieno viittoma. Mediassa ihmiset seuraavat tarkkaan, että mitä maailmassa tapahtuu. Maailmassa tapahtuu erilaisia asioita, jotka vaikuttavat ihmisten elämään. Ne antavat enemmän taakkaa eli raskaita asioita sisäisesti. Jumalan sana ohjaa ihmisiä taakasta turvaan. Mikä on Jumalan sana? Se on merkityksen sisältävä lausuma, joka tulee Herran suusta. Jo Johanneksen evankeliumin alussa luetaan ´*Alussa oli Sana*´ joka kuvataan kirjoitetun ja puhutun sanan keskeisyyttä kristinuskossa.

Kun parantava sana muuttuu puheeksi niin ihmiset lähestyvät Jumalaa. Meillä se tapahtuu viittomakielellä, sillä me rukoilemme tai keskustelemme Jumalasta omalla kielellämme. Raamatussa sana selitetään puheella, jotta ihmiset avaisivat sydämensä Herralle. Jopa Raamatun lukeminen ja luetun selittäminen on kuulunut kristilliseen jumalanpalvelukseen sen alusta lähtien.

Voidaan kertoa mitä ajatellaan tai haluaa vaikuttaa. Annetaan iloa ihmisille. Jumala on antanut ihmisille kyvyt tehdä hyvää. Saamme myös tehdä oikein, leipoa, tehdä ruokaa tai valmistaa vaatteita, koska ne ovat taivaalliselta Isältä saatuja lahjoja elämän ylläpitämiseksi. Kristitty on myös ihminen, jonka tehtävä on tavoitella ja etsiä jotain.

Jumala pitää huolta uskovasta ja auttaa ihmistä etsimään Jumalan valtakuntaa. Näin murehtiminen muuttuu luottamuksen saamiseen. Ilman huolenpitoa emme selviäisi. Evankeliumilla kaikki muuttuu huolenpidoksi. Jumala pitää huolen kaikesta, ei tarvitse olla huolissa. Herra tahtoo kantaa myös ihmisten murheet. Me luotamme Jumalan varjelukseen.

Me huolehdimme siitä aina, että tärkein asia elämässä on Jumalan valtakunta ja vanhurskaus. Jeesuksen opetuksen mukaan ihmistä ei enää määritä hänen ympäristönsä odotukset vaan tärkeintä on Jumalan valtakunnan ja hänen tahtonsa etsiminen. Autetaan myös ihmistä Kristuksen yhteyteen, elämän ja avun lähteille – parantavilla viittomilla.

Anni puettuna
etiopialaiseen pukuun

Nabai Kauppisen muistokirjoitus adoptioäidistään Anni Kauppinen-Paunusta

Rakkaat sukulaiset, ystävät kaukaa ja läheltä Jeesuksessa Kristuksessa, haluan ilmoittaa, että äitini Anni Kauppinen-Paunu on menehtynyt 1.5.2022 vanhainkodissa Saarijärvellä. Olemme oikein surullisia ja tilanne on minulle edelleen vaikea. Olemme saaneet paljon suruadresseja, sähköpostiviestejä, kirjeitä ja videopuheluita Suomesta sekä täällä Norjassa. Haluan oikein sydämellisesti kiittää näistä kaikista yhteydenotoista. Mieltäni lämmitti kovasti, että moni teistä halusi muistaa Annia ja jakaa surumme.

Annin matka lähetystyöhön

Anni on syntynyt 19.1.1926 Lapinlahdella. Anni valmistui kansakoulunopettajaksi Raahen seminaarista ja opiskeluaikana hän pääsi tutustumaan kuurojen maailmaan Oulussa. Muut opiskelijat suuntasivat työhön kuulevien parissa, mutta Anni päätyi kuurojen pariin. Kuurojen maailma teki häneen niin suuren vaikutuksen, että jäi siihen. Tämä johti hänet kuurojen opettajaksi Kuopioon kahdeksan vuoden ajaksi ja sitten hän alkoi haluta lähteä Afrikkaan opettamaan kuuroja. Suomen Lähetysseura ei silloin tukenut vielä kuurojen lähetystä, joten se jäi melkein haaveeksi. Anni ei kuitenkaan luovuttanut, vaan pääsi Ruotsin Fosterlands Stiftels-järjestön tuen kautta kielikouluun Lontooseen. Tällä järjestöllä on jo 100 vuotta yhteinen historia Eritrean lähetystyöstä sekä valmiina kontakteja kuuroihin. Vuonna 1962 Anni siunattiin lähetystyöhön Helsingissä Meilahden kirkossa. Saamatta Suomen Lähetysseuran taloudellista tukea Anni päätti lähteä Afrikkaan omilla säästöillä ja lainarahalla hankitun asunnon vuokratuloilla. Anni teki palkatonta työtä kuusi vuotta, kunnes Suomen Lähetysseura alkoi tukea myös kuurojen parissa tehtävää työtä.

Keren ja Mwanga

Anni pääsi työhön Eritreassa Kerenin kouluun, jonka toiminnan on aloittanut kuurojen opettaja Elsi Roos. Anni ja Elisi tekivät yhdessä töitä kolme vuotta. Annin työ muuttui ajan myötä haastavammaksi, kun hän alkoi vastata opetustyön lisäksi lasten terveydenhuollosta, ruokailuista, vaatehuollosta ja asuntolan johtamisesta, kunnes kouluun saapui kuurojen diakonissa Sirkka-Liisa Hämäläinen. Sotatilanteen vuoksi lähetystyöntekijät joutuivat poistumaan maasta v.1976, minkä jälkeen Anni pääsi Turun kristillisen opistoon kuurojen opettajaksi. Kerenin opetusmenetelmät tulivat käyttöön Annin kautta Tansaniassakin. Anni työskenteli myös Mwangin kuurojen koulussa useita vuosia. Eläkepäiviään Anni vietti Turussa ja Helsingissä, jolloin päätyi avioitumaan kuurojenpappi Lauri Paunun kanssa. Kerenissä Anni adoptoi pienen kuuron pojan Nabain, jonka biologinen äiti oli tuonut kouluun alle kouluikäisenä. Nabain perheen myötä Anni sai viisi lapsenlasta.

Äitini on puhunut paljon työvuosistaan kuurojen koulussa Kerenissä sekä Tansaniassa. Työ oli hänelle hyvin rakas. Aina kun tapasin äitini, hän muisteli joka kerta niitä aikoja kanssani. Hän rakasti kuurojen opettamista ja oppilaatkin rakastivat häntä, koska hän oli lämmin ja helposti lähestyttävä ihminen.

Nabain onni ja pelko

Olen hyvin kiitollinen hänelle, että sain hänet adoptioäidiksi. Hän pelasti minut 4-vuotiaana Kerenin kuurojen koulussa. Muistan yhä sitä aikaa, jolloin biologinen äitini toi minut kouluun. Henkilökunta totesi minun olevan liian nuori sinne, joten lähdimme pois. Muutaman vuoden päästä palasimme taas kouluun, jossa henkilökunta päätti ottaa minut kokeiluun yhdeksi päiväksi. Tapahtuikin niin, että äitini yllättäen katosi eikä palannut enää takaisin. Rupesin itkemään kamalasti ja etsin koko ajan äitiäni kaikkialta. Koulussa oli niin kuumaa ja hyvin vierasta minulle, niin minua pelotti kovasti. Koulun henkilökunta oli huolissaan minusta ja joutuivat ilmoittamaan viranomaisille. Kukaan ei tiennyt missä äitini oli. Jouduin sitten olemaan muiden huolehdittavana koulussa. Äitini apulainen katseli itkuani joka päivä enkä halunnut oikein tehdä mitään. En halunnut edes yrittää kommunikoida. Apulainen ei kestänyt sitä enää, joten hän päätti ottaa yhtenä päivänä minut mukaansa Annin kotiin. Siellä apulainen näytti minulle kahvipaketin, jonka viitto näyttäessään. Vaikka itkin edelleen siinä samalla, mutta minusta oli silti hauskaa nähdä KAHVI-viittomaa. Samalla tuli Anni huoneeseen ja juoksi suoraan luokseni halaamaan. Ihmettelin nähdessäni valkoihaisen ihmisen. Muistin nähneeni joskus aiemmin valkoihaisia ihmisiä jossain, mutta en koskaan ole tavannut näin läheltä. Hän oli yllättävän kiltti ja pyyhi kyyneliä silmistäni. Hän kantoi minut sohvalle, jossa jatkoi halailua minun itkiessä edelleen. Halaus oli niin lämmin! Hän kysyi elekielellä, että haluanko jäädä yöksi. Vastasin vain nyökkäämällä. Minun oli vaikeaa nukkua siinä yönä, kun itketti ja pelotti kovasti. Sain silti nukuttua muutaman tunnin ja aamulla Anni tuli kysymään, että haluatko syödä? Hänellä oli mukanaan voilla voideltu valkoinen leipä ja valkoista maitoa. Näin silloin ensimmäistä kertaa vaalean leivän. Leipä oli yllättävän hyvää, mutta ihmettelin maitoa. Miksi se oli valkoista? Yritin kysyä elekielellä, että mikä se on. Äitini koetti viittoja elekielellä "lehmä" ja "maito". En ymmärtänyt lainkaan. Äitini keksi hakea kuvakirjan, jossa on kuvia lehmistä. Hän näytti kuvan ja viittoi uudelleen lehmän ja sen, että lehmien nisäistä tulee maitoa, joka on tuossa lasissa. Tajusin heti! Muistin siinä hetkenä nähneeni lehmiä joskus aiemmin, mutta en tiennyt maidon tulevan juuri lehmistä! Aloin juoda maitoa ja syödä leipää, siihen loppui jatkuva itkemiseni ja aloin hymyillä äidilleni.

Yönmusta kukka

Hän alkoi vähitellen viittoja enemmän minulle opettaessaan samanlaisesti muita oppilaita koulussa. Yritin olla mukana luokassa muiden kanssa oppimassa kirjoittamaan ja lukemaan, mutta se ei oikein onnistunut minulta. Äitini huomasi tämän ja päätti ruveta opettamaan minulle piirtämisen kautta. Hän toi paperia ja erivärisiä kyniä. Muistin hänen piirtäneen ensin keltaisia, punaisia ja violetteja kukkia, joilla oli vihreät lehdet ja varret. Katsoin kuvan ja aloin matkimalla piirtää samaa kuvaa. Se oli minusta tosi hauskaa! Tämä toistui seuraavina päivinä, jolloin piirsin kukkia ja näytin iloisenä kuvia äidilleni. Äitini jaksoi aina kehua kovasti piirroksiani ja kehui minua taitavaksi. Yhtenä päivänä piirsin mustia kukkia lehtineen ja varsineen. Näytin kuvan äidilleni, joka katsoi hiljaa ja kysyi, että muistatko sinä minun piirtäneen niitä punaisia, keltaisia ja violetteja kukkia? Miksi tässä on mustia kukkia? Mitä tämä tarkoittaa? Vastasin, että nämä kukat ovat kuin yö, jolloin ei näy mitään väriä, vaan on pelkkää mustaa. Äitini repesi nauramaan kovaa ja syöksyi halaamaan minua. Sen jälkeen aloin piirtää yhä enemmän ja enemmän. Sitten aloin oppia aakkosia, joilla kirjoitin ja sormitin oman nimeni. Syntyi myös minun oma viittomanimi. Koulussa maailmani alkoi avautua ja aloin omaksua viittomakieltä osaksi elämääni. Olen hyvin kiitollinen Jumalalle, että sain tällaisen mahdollisuuden päästä Kuurojen Lähetyksen kautta kouluun ja sain myös Annin äidikseni. Se on suoraan sanottuna suuri pelastus elämälleni. Jään kaipaamaan syvästi äitiäni ja vaalin tätä muistoa aina kuolemani saakka. (Nabai liikuttui hymyillessään.)

Kiitos äiti

Kun äitini tila lähenei loppuaikojaan, hän pyysi, ettei tuotaisi mitään kukkia hänen hautajaisiinsa. Hänen toiveena oli, että kukkatervehdysten sijaan voi halutessaan lähettää rahat Kuurojen Lähetyksen kautta Kerenin kouluun Eritreaan. Hänelle oli hyvin tärkeää, että rahat menisivät edelleen hänen kauttaan Kerenin rakkaiden kuurojen lasten hyväksi. Jos haluatte vielä muistaa ja toteuttaa hänen toivettaan, ota yhteyttä Kuurojen Lähetykseen. Lämpimät kiitokset kaikille vielä kerran!

Retkipäivä 24.8.2022

– Vantaan Kuurot ry ja Vantaa seurakunnan kuurojentyön yhteinen bussiretki Ruotsinpyhtäälle.

Kesäretki toteutui. Myyrmäen Virtakirkolta tuli muutama henkilö ja Tikkurilan kirkolta jatkettiin koko retkiryhmän kanssa Ruotsinpyhtäälle päin Packalénin tilausbussilla. Kuljettajana oli Juha Hytönen.

Meitä oli 30 henkilöä ja kaksi tulkkia mukana. Ruotsinpyhtäällä tutustuimme vapaasti alueella samalla odottaen opasta, joka kertoi Strömforsin ruukkialueesta ja Ruotsinpyhtään kirkosta. Kirkon alttaritaulu ”Ylösousemus” oli hieno ja ainoa, jonka Helene Schjerfbeck maalasi vuonna 1898. Opas kertoi myös, että ensimmäinen kirkko ”torppakirkko” rakennettiin vuonna 1747, se oli tilapäinen kirkko. Uuden kirkon rakentaminen aloitettiin vuonna 1768 ja kirkko valmistui 1770, jolloin pidettiin ensimmäinen jumalanpalvelus. Merkillinen vanha historia kirkosta sai kiinnostumaan.

Opastuksen jälkeen lähdettiin lounaalle ravintola Myllyyn.

Langinkosken Keisarillinen kalastusmaja

Matka jatkui kohti Langinkosken Keisarillista kalastusmajaa. Retkiryhmä jaettiin kahteen ryhmään. Oppaat kertoivat Keisarillisen kalastusmajan historiasta. Kalastusmaja rakennettiin vuonna 1888 ja tupaantuliaiset pidettiin 1889. Keisari Aleksanteri III perheineen vietti matkustelevaa elämää. He viettivät päiväajan majalla ruokailemassa, kalastamalla ja nauttivat kesästä. Yön he viettivät huvialuksella.

Naisoppaan päällä oli "hovineidon puku" ja miesoppaalla "suutari-miesten esiliina".

Päiväkahvit mustikkapiirakan kera nautimme kalastusmajan vieressä olevassa kahvila Dagmarissa.

Kiitokset

Aurinko paistoi ihanasti koko päivän. Kotimatalla satoi vettä jonkin verran reilusti. Oli ihana päivä retkellä iloisin mielin.

Suurkiitokset Vantaan Kuurot ry:lle ja seurakunnan työntekijä Seija Einolalle hyvästä järjestelystä. Iloista syksyä kaikille upeissa väreissä!

Sivun 23 tietovisan vastaukset:

1. c) Paavalin evankeliumi
2. a) merikotka (pituus 69-91) [varis 44-51 cm, kalalokki 42 cm]
3. b) Korkeasaari
4. b) Siitä kuulutetaan joulurauhanjulistus
5. a) ehtoollisleipä
6. a) Hautausmaa
7. b) 1955

Tapahtui Pääkaupunki- seudulla – messu, retki ja Perheleiri

Pääsiäismessu

Pääkaupunkiseudun yhteinen Pääsiäismessu vietettiin toisena pääsiäispäivänä 18.4. Hermannin diakoniatalossa. Kuurojenpapit Janne Rissanen ja Maria Lindberg sekä kuurojendiakoni Päivi Korhonen toteuttivat messun seurakuntalaisten kanssa. Eräs osanottaja halusi ryhmäkuvan messun osallistuvilta. Vasemmalla seinällä kuurojen alttaritaulu "Effata" joka pohjautuu raamatunkertomukseen siitä kun Jeesus paransi kuuron (Mark. 7 : 31-37.)

Kevätretki

Raamattupiirit sekä päiväpiiri tekivät 24.5. kevätretken Helsingin Mustasaareen. Päivä oli kaunis ja matkustajat olivat iloisia. Matkustimme vesibussilla Hietaniemen rannalta noin 15 min. matkan Helsingin seurakuntayhtymän omistamaan Mustasaareen.

Kahvit maistuivat, totta kai! Teimme myös yhdessä pyhiinvaelluskierroksen saaren ympäri. Mukana oli myös Malmin piirin pappi Esko M Laine. (Näette hänet yhdessä venekuvassa.)

Perheleiri

Pääkaupunkiseudun yhteinen viittomakielinen perheleiri järjestettiin 12-14.8.2022 Helsingin seurakuntayhtymän leirikeskus Lohirannassa, Lohjalla.

Leirillä mm. leikittiin duploilla, askarreltiin yhdessä ja vietettiin perhemessu ulkona. Käytimme esirikouslintuja messussa.

Uskon
aakkoset

Messias

”Kuka minä teidän mielestänne olen?” Jeesus kysyy Matteuksen evankeliumin 16. luvussa.

Pietari vastasi: ”Sinä olet Messias, elävän Jumalan poika.”

Hetken kuluttua Jeesus kieltää opetuslapsiaan kertomasta, että hän on Messias. (Matt. 16:15-16,20)

Mitä sana Messias tarkoittaa? Sana Messias tarkoittaa voideltua. Jo ennen Jeesuksen syntymää ajateltiin, että Jumalan lähetti kuninkaita kansalle. Oli tapana voidella kuningasta virkaan.

Jeesusta kutsutiin Messiaaksi, koska jo Vanhan testamentin profeetta odotti hänen syntymäänsä. Juutalaiset ajattelivat siis, että hän on Jumalan kutsuma kuningas. Jeesusta ei kuitenkaan odotettu pelkäävän kuninkaana, vaan myös henkilönä, joka pelastaisi Israelin kansan.

Sana Kristus tulee messias-sanan kreikankielisestä käännöksestä Khristos. Kristus ei siis ole Jeesuksen ”sukunimi” vaan toinen sana Messiaalle. Jesus Kristus tarkoittaa siis Jeesus Messiaasta, Jeesus Voideltua.

Terveisiä Turusta

Porin Junnilan leiripäivä pitkästä ajasta 3.6. Leirillä olympialaiset, leikkiongintaa, bingoa, ehtoollisen viettoa ja hyvää ruokaa. toivotimme leirillä diakoni Minna Taimelle hyvää uutta työtä Ulvilan seurakunnassa.

Vietimme kesäkahveja elokuussa Kapitulin sisäpihalla.

Diakonian 150-juhlavuoden syksyn ensimmäinen messu 4.9. Vietimme yhdessä diakoniatyön 150- vuotisjuhlamessua Turun tuomiokirkossa.

Muistokirjoitus

Anni Kauppinen-Paunu

Rakastettu kuurojenopettaja Anni Kauppinen nukkui pois 96 vuoden ikäisenä 1.5.2022

Hän syntyi 19.1.1926 Lapinlahdella ja siunattiin haudan lepoon Saarijärvellä 17.6.2022

Annin lähtee Kereniin

Anni valmistui opettajaksi kansakoulupohjalta Raahen opettajaseminaarista, auskultoi kuurojenopettajaksi Turun ja Kuopion kuurojenkouluissa. Sen jälkeen toimi opettajana Kuopion kuurojenkoulussa 5 vuotta ja samalla toimi siellä 120 paikkaisen asuntolan johtajana, kunnes tuli valituksi Kuurojen Lähetysten toimesta opettajaksi Etiopian Eritreassa sijaitsevaan Kerenin kuurojenkouluun. Tästä alkoi Annin monivuotinen vaiherikas elämä kuurojen opettajana Afrikassa. Anni toimi kuurojen opettajana Eritreassa vuosina 1962 – 1977 ja Tansaniassa 1981 -1988. Suomen ja Ruotsin kuurojen lähetykset yhdessä tukivat Kerenin kuurojen koulua. Myöhemmin toiminnan kasvaessa Tansaniassa, mukaan tukijaksi tuli myös Saksan kuurojen seurakunta.

Monta kieltä opittavana

Annin valinta piti hyväksyä myös Ruotsissa. Annia huolestutti puutteellinen kielitaito. Hän osasi vain suomea. Ruotsalainen kuurojenpappi rohkaisi: kieliä voi aina oppia. Koko Etiopian alueella opetuskielenä oli englanti. Anni aloitti englanninkielen opinnot kotimaassa ja Englannissa, jossa täydensi myöskin kuurojen opetukseen liittyviä tietoja ja taitoja. Kieliongelmat eivät loppuneet tähän. Kerenissä käytettiin yhdenvertaisesti 6 erilaista kieltä sekä useita heimokieliä. Anni opetteli myös tigrinjan kieltä tullakseen toimeen paikallisen väestön kanssa. Helppoa se ei ollut, koska tigrinjan kielessä on 250 erilaista äännettä ja kielen

aakkoset ovat outoja. Anni opetteli myöhemmin myös swahilia, joka on opetuskielenä Tansaniassa. Ruotsalainen kuurojenpappi oli oikeassa, kieliä voi aina oppia lisää. Myös harvinaisia kieliä kuten Anni.

Anni oppi viittomakielen harjoitusjakson aikana Turussa pappi Sa-visaaren iltatunneilla, vieraillessaan kuurojen yhdistyksellä ja kuurojen kodeissa sekä ennen kaikkea jutellessaan Turun kuurojenkoulun oppilaiden kanssa. Anni käytti opetuksessa viittomakieltä eikä kukaan kieltänyt häntä, vaikka kouluhallituksen virallisen linjan mukaan koko Suomessa piti kuurojen kouluissa opettaa vain puheella.

Puheopetus tuntui raskaalta

Kyetäkseen opettamaan kuuroille oppilaille puhetta, suoritti Anni puheopin ja fonetiikan kurssit Turun yliopistossa. Päivittäin hän yritti oppia seuraamalla muiden opettajien työtä. Annista puheopetus oli uskottoman raskas osa opetusta. Äänteiden opettaminen, yhdistäminen sanoiksi, lauseiksi ja lauseiden lukeminen huuliilta oli kova urakka myös oppilaille. Silti Annin mukaan oppilaat saattoivat suhtautua huumorilla puheopetukseen. He leikkivät opettajaa, joka yritti saada oppilaat tuottamaan äänneitä ja lauseita. Opettajan ”temput” huvittivat oppilaita. Anni ei ymmärtänyt miten jotkut opettajat saattoivat lyödä kuuroa lasta, jos oppilas ilmaisi puhetta väärin. Anni oli lempeä opettaja. Siksi hänen oppilaansa yrittivät parhaansa.

Kirjeitä Suomeen

Lähtö opettajaksi Kereniin oli Annille suuri asia. Niin myös Kuurojen Lähetykselle. Hän toimi opettajana Kerenissä 15 vuotta. Tänä aikana hän muisti säännöllisesti Kuurojen Lähetystä kirjeillä. Ne kopioitiin ja jaettiin kuurojen seurakunnille, lähetyspiireille, työntekijöille, tukijoille, ystäville ja omaisille. Nämä kirjeet olivat hyvin suosittuja ja odotettuja. Anni kuvaili lämpimällä sydämellä elämää koulussa, koko Kerenissä ja laajemminkin. Hän eläytyi ihmisten arkeen, iloihin suruihin. Ihmiset ja nimet tulivat tutuiksi. Hän kuvaili rikkaasti häitä, hautajaisia ja vuodenaikojen tapahtumia. Kuurot Suomessa oppivat tietämään, ettei Kerenissä surussa olevia jätetä yksin. Kuollut piti haudata heti seuraavana päivänä. Ihmiset menivät hautajaisiin suurin joukoin lohduttamaan surevia. He ottivat ruokaa mukanaan. Jos jollakulla ei ollut mitään, niin silloin jaettiin omastaan, huolehdittiin, että kaikki saivat syödäkseen. Annilla oli tapana siteerata runoilijoita, ajatelmia, rukouksia ja kirjoittaa otteita raamattusta. Juhlaselostukseen Anni lainasi Aaro Hellaakoskea ”Ei rikkaitten juhlaa raha valkaista voi, mutta köyhä kun tuhlaa, niin taivaat soi”.

Erään uudenvuoden illan kokemuksestaan Anni kirjoitti ”Koko koulu osallistui siivouksen jälkeen iltarukoukseen. Hiljennyimme rukoukseen ulkona tähtitaivaan alla. Hetki oli ajaton. Huikaiseva taivaanpolku, linnunrata näkyi pimeässä illassa kirkkaana. Kiitos ja ylistys maan ja taivaan Luojalle. ”Kaikesta jotakin suurempaa elävä henki muovaa (A.Tynni).”

Sota-aika

Anni kuvaili kirjeissään myös vaikeita aikoja, kuten sotaa Etiopian joukkoja vastaan, kuivia kausia, nälkää. Näihin liittyivät Annin rukouspyynnöt. Kaikki nämä tiedot yhdistivät vahvemmin Kuurojen lähetysten tukijoita ja Kerenissä eläviä. Suomalaiset halusivat jopa tehdä tutustumismatkoja, retkiä Kereniin. Yhdelle matkalle osallistui myös Annin isä. Isä oli vaikuttunut niistä alkeellisista oloista missä Anni eli ja ihmetteli: täälläkö sinä olet asunut. Isä lisäsi vielä: Suomessa ei voi kuvitellakaan miten täällä eletään. Annille oli laitettu asuinsija talliin ennen kuin hän sai oman majan. Anni ei valittanut. Anni mainitsi isälleen: ”Kirkon vierestä menee naisten polku kaivolle. Naisilla on pitkä puu harteillaan, jonka molemmissa päissä on isot leilit vettä varten. Vedenhakumatka kestää 2 tuntia. Minä saan vettä täältä. Mistä asiasta minä valittaisin.”

Kuuro ainoa kirjoitustaitoinen

Koulun työ oli suuri ihmettelyn aihe koko Etiopiassa. (Eritrea itsenäistyi vaikeiden vaiheiden jälkeen vasta v.1993). Etiopiassa harvat saivat opetusta. Tämän vuoksi monissa kuurojen oppilaiden perheissä kuuro lapsi oli ainoa, joka osasi lukea ja kirjoittaa. Tätä ihmettä halusi myös Etiopian keisari Haile Selassie tulla katsomaan. Keisarin sanotaan olevan kuningas Salomon ja Saagan kuningattaren jälkeinen suoraan alenevas-

sa polvessa. Anni kuvaili kirjeessään keisarin vierailua yhtä lämpimästi ja värikkäästi kuin hän oli kuvaillut koulun nuoren kuuron keittäjän sairastumista ja kuolemaa. Anni kohteli kaikkia yhtä arvostavasti.

Ruotsalaisen kuurojenpappin rippikoulu

Ruotsalainen kuurojenpappi oli tullut pitämään rippikoulua Annin oppilaille. Iltaisin hän näytti oppilaille filmejä kuten Helen Kellerin elämäntarinan. Rippikoulun päätöstä varten pappi oli tehnyt kysymyslitan Annin avulla oppilaille haluten tietää mitä he olivat rippikoulussa oppineet. Eritrean luterilaisen kirkon pastori ihmetteli listaa sanoen, että tavallisille kuuleville nuorille ei voi tehdä noin laajoja kysymyksiä kuin sinä olet kirjoittanut kuuroille. Jälkeenpäin vielä ihmetteli kuurojen hyviä vastauksia. Anni oli poiminut oppilaiden mielipiteitä ja vastauksia kertoen niistä kirjeessään tukijoille. Kysymykseen mitä ajattelit Helen Keller elokuvasta, vastasivat jotkut, että kuuron elämä on helppoa, jos pääsee kouluun ja oppii viittomaan, lukemaan ja kirjoittamaan, mutta kuurosokean elämä on järkyttävää vaikka hän oppisi samat asiat kuin kuuro. Kysymykseen mitä sinä haluat rukoilla, mikä on tärkein asia mitä haluat pyytää tai sanoa Jumalalle. Näihin tuli monenlaisia vastauksia kuten kiitoksen aiheita tai pyyntö ”auta niitä kuuroja, jotka jonottivat, mutta eivät päässeet kouluun eivätkä osaa rukoilla”. Elämän suuria kysymyksiä oli käsitelty rippikoulussa ja myös Annin tunneilla. Toistuvasti oppilailla oli ollut huoli sodasta Eritrean ja Etiopian välillä ja muualla maailmassa. Monet vastasivat rukouskysymykseen: ”For peace of the world”. Maailmanrauhaa. Koulu on elämää varten, oli Anni toistanut.

Nabai

Asia, joka suomalaisia kuuroja lähetyksystäviä kiinnosti eniten, oli Nabai ja hänen tarinansa. Hän oli odotettu vieras kuurojen lähetysohjelmissa ja vierailuilla lähetysohjelmissa. Nabain tarina liikutti myös Kerenissä. Kun Anni mainitsi, että Nabai voi jäädä hänen luokseen, niin komissaaritakin itketti. Päätöksen tehtyään ja myöhemmin Nabain adaptoituaan, Anni totesi ihmetellen elämän käännteitä: Nyt minulla on lapsi, olen äiti. Anni rakasti ja arvosti Nabaita suuresti. Nabain sydämellisyys ja monipuolinen osaaminen, halu oppia lisää voidakseen tehdä työtä Afrikan kuurojen parissa oli Annin suuri ilonaihe.

Kaikki eurooppalaiset kutsuttiin kotiin 1977 Eritrean ja Etiopian välillä syntyneen vakavan sodan vuoksi. Anni sai paikan Turun kristillisessä opistossa kuurojen linjan opettajana ja Nabai oppilaana. Tänä aikana hänen ajatuksensa viipyivät Kerenissä. Hänellä oli huoli sodan jaloissa toimivasta kuurojen koulusta.

Vuonna 1980 Kuurojen Lähetys pyysi Annia matkustamaan Tansaniaan selvittämään mitä mahdollisuuksia olisi perustaa kuurojen koulu Tansanian pohjoisosaan.

Kysy
kuurojen-
papilta

Mikä on pyhäinpäivän ja pyhänmiestenpäivä ero?

Ruotsissa pyhäinpäivä on vielä kaksipäiväinen. Lauantaina vietetään *Alla helgons dag* (pyhäinpäivä) ja sunnuntaina *Alla själars dag* (Kaikkien henkien päivä/ pyhänmiestenpäivä). Täällä Suomessa pyhäinpäivä on pyhäinpäivän ja pyhänmiestenpäivän yhteensulautuma. Tämä tarkoittaa siis sitä, että pyhäinpäivä ja pyhänmiestenpäivä on sama päivä.

Pyhimykset ovat ihmisiä, jotka ovat antaneet meille mallin kristitystä elämästä omien tekojensa ja oman elämäntyylinensä kautta. He ovat esikuvia uskossa, toivossa ja rakkaudessa. Monet pyhimykset ovat kuolleet uskonsa takia. Heitä kutsutaan marttyyreiksi. Pyhäinpäivä ei siis vain kerro kuolemasta. Pyhäinpäivässä on kyse muistaa ihmisiä, jotka ovat jaksaneet taistella oikeudesta kristinuskon, kun on ollut vaikeita aikoja.

Evankelis-luterilaisessa kirkossa me emme rukoile pyhimyksiä tai Jumalalle heidän kauttansa. He ovat kuitenkin tärkeitä, koska voimme oppia uutta itsestämme, kun luemme heidän elämästään. Heidän kohtalonsa voivat auttaa meitä selviytymään vaikeuksista omassa elämässämme.

Koska pyhäinpäivä ja pyhänmiesten päivä on sama päivä, meillä on tapana sinä päivänä muistaa kuolleita. Kirkoissa luetaan kuluneena vuotena kuolleiden nimet sekä sytytetään kynttilöitä heidän muistokseen. Monelle peheelle kynttilöiden sytyttämisestä haudalla on tullut perinne.

Hei,

Hiljanen seurakunta-lehti ilmestyy kolme kertaa vuodessa:
Maaliskuussa, lokakuussa ja joulukuussa.

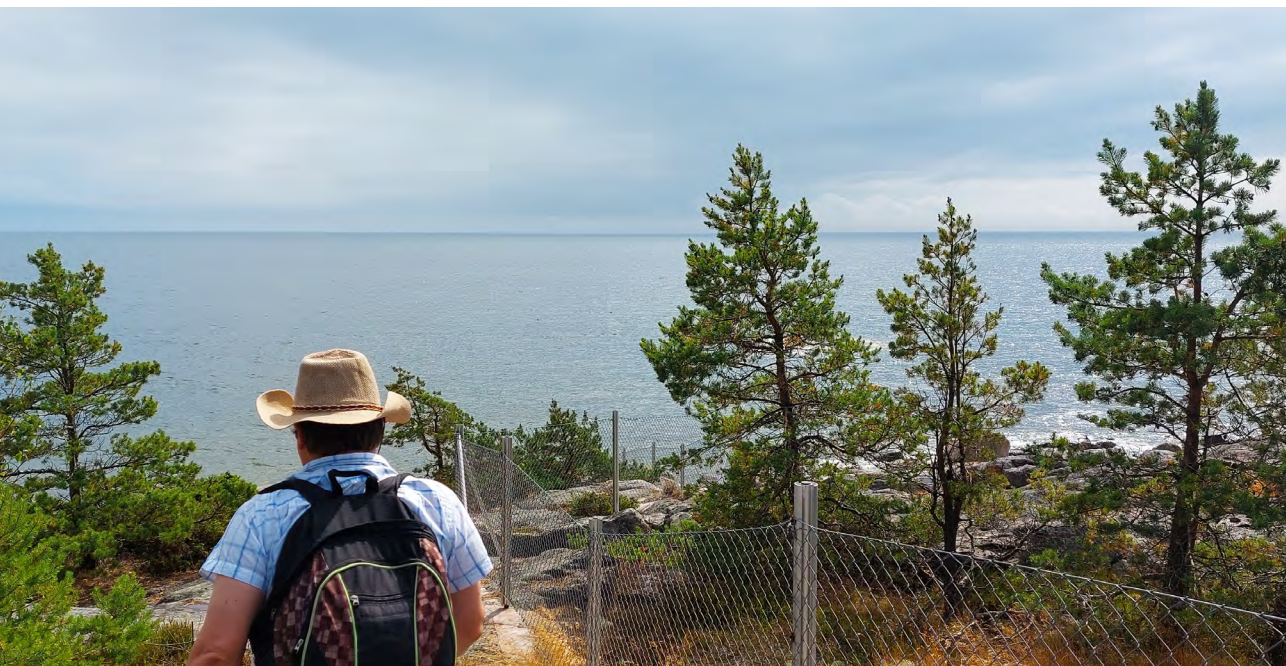
Lehti ilmestyy paperisena ja sen voi lukea myös verkosta Kirkon
Saavutettavuus-sivuilta.

Osoite on:

<https://evl.fi/plus/yhteiskunta-ja-kirkko/saavutettavuus> →
saavutettavuus seurakunnassa → Hiljainen seurakunta.

Näiltä sivuilta löytyy myös tekstiversio.

Jos haluat lukea lehden vain sähköisenä voi myös saada sen
suoraan sähköpostiisi. Lähetä silloin sinun sähköpostiosoitteesi
Maria Lindbergille. (tekstiviesti/ WhatsApp 050 342 7129.
Sähköposti: maria.lindberg@evl.fi)

Kuva: Maria Lindberg

Tietovisa

Tietovisa liittyy etäisesti lehden eri aiheisiin. Vaikuttaako vaikealta? Ei hätää, on lupa sekä arvata että googlata. Ehkä opit jotain uutta!

1. Mikä näistä EI OLE evankeliumi Raamatussa.

- a) Markuksen evankeliumi
- b) Luukkaan evankeliumi
- c) Paavalin evankeliumi

2. Mikä näistä linnuista on suurin/pisin

- a) Merikotka
- b) Kalalokki
- c) Varis

3. Kaikki nämä saaret ovat Helsingissä. Missä näistä sijaitsee eläinpuisto?

- a) Mustasaari
- b) Korkeasaari
- c) Pihlajasaari

4. Turun tuomiokirkon vieressä sijaitsee Brinkkalan talo. Mistä se on tunnettu?

- a) Siinä juodaan kirkkokahvit viittomakielisten messujen jälkeen.
- b) Sieltä kuulutetaan joulurauhanjulistus.
- c) Siinä arkkipiispa Tapio Luoma asuu.

5. Mikä on öylätti?

- a) ehtoollisleipä
- b) öljykannu
- c) se pussi, johon kerätään kolehti

6. Mikä on kalmisto?

- a) Hautausmaa
- b) Pieni lipasto
- c) Kaalimaa

7. Minä vuonna Elsie Roos perusti kuurojenkoulun Eritreaan?

- a) 1953
- b) 1955
- c) 1959

Vastaukset sivulla 9.

Kirkolliset

Kastetut

Saaga Orvokki Karoliina Pekki	s. 21.12.2021 Helsinki kastettu 19.3.2022 Helsinki
Vanhemmat:	Olga Korhonen ja Heikki Pekki
Julianne Lumiella Salonen	s. 14.2.2022, kastettu 24.7.2022
Vanhemmat:	Janina ja Juhana Salonen
Eva Helena Sjöroos	s. 15.7.2022, kastettu 21.8.2022
Vanhemmat:	Klaukkala, Nurmijärvi Anne Sjöroos ja Teemu Lipasti-Sjöroos, isovelji Elmo

Kuva: Pixabay

”Kun on turva Jumalassa,
turvassa on paremmassa
kuin on tähti taivahalla,
lintu emon siiven alla.”

Virsi 397:1

Viittomakielisen rippikoulun käyneet ja konfirmoidut nuoret:

Oskari Lehtonen, Sastamala

Julia Mäkelä, Riihimäki

Daniel Saaranen, Vaasa

Aaron Sällinen, Jyväskylä

”Käyköön myöten taikka vastaan,
eipä Isä hylkää lastaan.
Herra ohjaa parhaaksemme
kaikki vaiheet päiviemme.”

Virsi 397:6

Kuva: Kirkon kuvapankki / Teemu Junkkaala

Kuolleet

Sirkka Sanelma Antikainen os. Määttä	s. 15.10.1946, Kuusamo k. 03.09.2022, Oulu
Arla Marianne Hellöre os. Holmström	s. 19.2.1922, Pietarsaari k. 25.5.2022, Pietarsaari
Juha Pekka Holopainen	s. 29.1.1963, Jyväskylä k. 13.8.2022, Jyväskylä
Tapio Mikael Kaarniemi	s. 8.9.1938, Imatra k. 20.8.2022, Hyvinkää, Åvik
Anni Kauppinen-Paunu	s. 19.1.1926, Lapinlahti k. 1.5.2022, Saarijärvi
Kerttu Maija Lankonen os. Kleimola	s. 30.3.1933, Vöyri k. 13.9.2022, Hyvinkää, Åvik
Aila Annikki Lehtinen	s. 10.11.1945, Mäntsälä k. 1.6.2022, Hyvinkää, Åvik
Jarmo Juhani Luotonen	s. 10.3.1955, Luvia k. 7.8.2022, Åvik, Hyvinkää
Irja Maija Mustonen	s. 21.10.1936, Sääminki k. 6.5.2022, Savonlinna
Tuula Kyllikki Pulcu	s. 19.12.1937, Tampere k. 21.5.2022, Hyvinkää, Åvik
Ilmari Antero Verkkonen	s. 20.4.1927, Taivassalo k. 16.5.2022, Hyvinkää, Åvik

Kuva: Pixabay

"Käsistä ei väkevista
mikään heitä irti riistä.
Omakseen hän heidät osti,
kuolemasta eloon nosti."

Virsi 397:3

Seurakuntien diakoniatyöntekijöitä

Espoo

Annika Pajunen

vs. diakoniatyöntekijä
Kirkkokatu 1, 02770 Espoo
puh. 040 5311 002
sähköposti annika.pajunen@evl.fi
Tapaamiset ajanvarauksella.

Heinola

Tarja Soppi

matkapuh. 050 595 1409
sähköposti tarja.soppi@evl.fi

Helsinki

Päivi Korhonen

Kolmas linja 22 B, 00530 Helsinki
puh. 09 2340 2544
matkapuh. 050 301 9619
fax 09 2340 2525
sähköposti paivi.korhonen@evl.fi
myös webkamera
Vastaanotto ajanvarauksella.

Iisalmi

Raija Autio

Ilvolankatu 14, 74100 Iisalmi
matkapuh. 044 733 5224
sähköposti raija.autio@evl.fi

Imatra

Maija Pakarinen

diakoni
Imatran seurakunta
Olavinkatu 13, 55100 Imatra
matkapuh. 040 522 0706,
myös Whatsapp
sähköposti maija.pakarinen@evl.fi

Joensuu

Tuula Mertanen

Kirkkokatu 28, 80100 Joensuu
matkapuh. 050 366 0892
(vain tekstiviestit)
sähköposti tuula.mertanen@evl.fi

Jyväskylä

Anna-Sofia Olkkola

Diakoni, viittomakieliset
Vapaudenkatu 47
40101 Jyväskylä
puh. 050 549 7012
sähköposti anna-sofia.olkkola@evl.fi
päivystys: ti klo 9–12 ja ke klo 9–11
anna-sofia.olkkola@evl.fi

Kotka

Anna-Stina Tulokas

matkapuh. 041 462 6205
sähköposti anna-stina.tulokas@evl.fi

Kouvola

Ulla Torniainen

Savonkatu 40, 45100 KOUVOLA
matkapuh. 040 746 3444
sähköposti ulla.torniainen@evl.fi

Kuopio

Elina Tarvainen

Vs. vammaistyöntekijä
Kuninkaankatu 12
70100 Kuopio
puh. 040 484 8467
sähköposti elina.tarvainen@evl.fi

Lahti

Päivi Rask

Käyntios. Vapaudenkatu 6, 1. krs,
15110 Lahti
puh. 044 719 1258
sähköposti paivi.rask@evl.fi
Puhelinpäivystys ma klo 9–11.45
Ajanvarausvastaanotto ke klo 12.15–15

Lappeenranta

Tuija Kokki

matkapuh. 040 312 6721
sähköposti tuija.kokki@evl.fi

Lohja

Pirkko Järvinen

diakoniapappi
Lohjan seurakunta
puh. 044 328 4384
sähköposti pirkko.jarvinen@evl.fi

Mikkelin rovastikunta

Pasi Salomaa

matkapuh. 0400 143 234
sähköposti pasi.salomaa@evl.fi

Nurmijärvi

Tuula Moström

Kirstaantie 5-7, 01900 Nurmijärvi
puh. 050 307 2982
sähköposti: tuula.mostrom@evl.fi

Oulu

Anne-Mari Kyllönen

diakonissa/ kuulovammaistyö
Keskustan seurakuntatalo,
os. Isokatu 17, 1. krs.
puh. 040 591 2657
sähköposti anne-mari.kyllonen@evl.fi
vastaanotto ma ja to klo 9–11
Skype ti klo 9–11 kannemari

Pori

Anna-Liisa Smirnov

matkapuh. 040 030 9761
sähköposti anna-liisa.smirnov@evl.fi

Rauma

Satu Salla

matkapuh 044 769 1270
sähköposti satu.salla@evl.fi

Savonlinnan rovastikunta

Tiina Strengell

sähköposti tiina.strengll@evl.fi

Seinäjoki

Tanja Salo

Ala-Kuljunkatu 1 A, 60100 Seinäjoki
puh. 06 4184 272
matkapuh. 050 570 6152
sähköposti tanja.salo@evl.fi

Tampere

Sirpa Toivo

Diakonia ja yhteiskuntavastuu
PL 226,
Näsilinnankatu 26, 33101 Tampere
matkapuh. 050 561 1028
sähköposti sirpa.toivo@evl.fi
vastaanotto: ti klo 10–12

Tampere

Taru Varpenius

sairaalapastori
TAYS
matkapuh. 050 570 2079
sähköposti taru.varpenius@evl.fi

Turku

Kristiina Wallenius-Penttilä

Diakoniakeskus
matkapuh. 040 341 7279
sähköposti kristiina.wallenius@evl.fi
päivystys sopimuksen mukaan

Vaasa

Sanna Ala-Välkkilä

PL 78, Vaasanpuistikko 3 E, 2. krs,
65101 Vaasa
puh. 06 3261 265
matkapuh. 044 480 8265
fax 06 3261 449
sähköposti sanna.ala-valkkila@evl.fi
päivystys: ti klo 9–11
Vaasanpuistikko 3 E

Vantaa

Seija Einola

PL 56, 01301 Vantaa
puh./gsm. 050 338 6212
sähköposti seija.einola@evl.fi
päivystys: ti klo 9–11 Koskikeskus,
Vernissakatu 4
ja joka toinen torstai
(parillinen viikko)
klo 14–16 Virtakirkko,
Rajatorpantie 8.

Kuurojen lähetys

Kuurojen Lähetysten puheenjohtaja Kristiina Hovi vastaa puhelimeen (vain tekstiviestit) matkapuh. 045 318 6377.

Pankkiyhteys Danske Bank FI62 8000 1500 2853 59

FP02

Empty dashed box for address or other information.

Osoitteenmuutos sähköpostitse: arja.kunnala@evl.fi
tai osoitteella Arja Kunnala, PL 210, 00131 Helsinki.

Kuurojenpait

Helsingin piiri

Janne Rissanen

Käyntiosoite: Helsingin seurakunta-
yhtymä, Kolmas Linja 22B,
00530 Helsinki
matkapuh. 050 371 1314
(tekstiviestit)
sähköposti janne.rissanen@evl.fi

Lapuan piiri

Marja Saukkonen

Lapuan hiippakunnan toimisto
Kauppakatu 19 C, 3. krs., 40100
Jyväskylä
puh. 0400 241 401
(videopuhelut vain Skypen kautta)
fax 014 211 421
sähköposti marja.saukkonen@evl.fi
skype [marja.kuurojenpappi](https://www.skype.com/people/marja.kuurojenpappi)
Facebook Marja Kuurojenpappi Saukkonen
Twitter [Marja Kuurojenpappi](https://twitter.com/MarjaKuurojenpappi)
*Vastaanotto toimistolla ja kotikäynnit
sopimuksen mukaan.*

Mikkelin piiri

Seppo Laukkanen

Kirkkokatu 10, PL 122, 50101 Mikkelä
matkapuh. 050 355 9819
sähköposti seppo.laukkanen@evl.fi

Oulun piiri

Sari Timonen

Ojakatu 1, PL 85, 90101 Oulu
puh. 044 755 5554
sähköposti sari.timonen@evl.fi
Kotisivut: [oulunhiippakunta.evl.fi/
tyoalat/viittomakielinen-tyo/
Vastaanotto ja kotikäynnit sopimuksen
mukaan.](http://oulunhiippakunta.evl.fi/tyoalat/viittomakielinen-tyo/Vastaanotto_ja_kotikaynnit_sopimuksen_mukaan)

Porvoon piiri

Maria Lindberg

KCSA, Eteläranta 8, PL 210,
00131 Helsinki
matkapuh. 050 342 7129
sähköposti maria.lindberg@evl.fi

Turun piiri

Tiinakaisa Honkasalo

Hämeenkatu 13, 20501 Turku
puh. 050 428 8273
sähköposti tiinakaisa.honkasalo@evl.fi

Kirkkohallitus

Maria Lindberg

KJY, Eteläranta 8, PL 210, 00131 Helsinki
matkapuh. 050 342 7129
sähköposti maria.lindberg@evl.fi

Taitto ja paino: Grano Oy

Aineisto seuraavaan lehteen toimitettava
11.11.2022 mennessä: maria.lindberg@evl.fi.
(tekstit mielellään sähköpostissa,
kuvat liitetiedostoina)